

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

24 Papa Adrianus à Rege Lothario purgationem per venerabilis sacramenti
sumptionem suscepit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

quatuor Dei Evangelia ſacroſancta, quod talem hæreſim, exprimendo eam, de qua ſum diffamatus, nunquam tenui, nec credidi, nec docui, nec teneo, nec credo, negabitque cum juramento illud, de quo eſt diffamatus. Quo facto, omnes compurgatores ponent manum ſuper illum librum Evangeliorum, & quilibet ita dicet, ego juro ſuper iſta quatuor Dei Evangelia, quod credo ipſum verum juraſſe ut per Pegnam in *comm. 421. num. 182: par. 3. direct.*

19 Secundo ꝑ Episcopos canonica purgatione purgantur, ſi ſunt diffamati de quocunque crimine, & non convicti, præſtito juramento ſuper corpus alicujus ſancti, ut *cap. habet, cap. mennam, & cap. quanto, 2. quest. 4.* vel ſupra ſancta Dei Evangelia, adhibitis etiam expurgatoribus, de quibus in *capit. quoties frater, ead. quest. 4.* Hodie tamen Episcopos, licet convicti pro gravibus delictis ad comparandum perſonaliter citantur, proceſſantur, & puniuntur, ex diſpoſitione Sacr. Conc. Trident. *cap. 6. de reformat. ſeſſ. 13.*

20 Tertio ꝑ ſacerdotes cum ſeptem ſociis, & diaconi cum tribus ejuſdem ordinis, juramento in ſacroſancto Evangelio coram poſito præſtito, purgantur, *cap. ſi legitima. & cap. presbyter, ead. quest. 4.* & ad præſcriptam formam, de qua in *cap. omnibus vobis, circ. ſin. ead. quest. 4.*

21 Leo ꝑ enim Papa, de quibusdam criminibus diffamatus, ſe expurgando, ita inquit, Audirum, eſt fratres chariſſimi, qualiter mali homines in me gravia crimina confixerunt, quamobrem ego Leo Pontifex Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, purifico me in conſpectu veſtro coram Deo, & Angelis ejus: quia iſtas criminofas, & ſceleratas

res, quas illi mihi obijciunt, nec perpetravi nec perpetrare juſſi; hoc autem faciens non legem præſcribo cæteris, qua id facere cogantur: Et, licet ſe purgaverit, non tamen tenebatur; nec alijs Pontificibus id faciendi legem impoſuit, *c. auditum. & c. mandasti ead. q. 4.* Non enim tenetur Pontifex ſe purgare, quia à nemine, nec etiam ab univariſali concilio poteſt judicari, præterquam in hæreſi, *gloſſ. penult. eod. cap. mandasti, & cap. ſi Episcopo, in ſin. ead. quest. 4.*

22 Regina ꝑ etiam Sophia fertur ſe purgaſe de ſupro ſuo, & ſeptem honeſtarum, ac nobilium fœminarum præſtito juramento, teſtatur *Crome. lib. 9. hiſtor. Polon. 1.*

23 Purgatio, ꝑ quæ per venerabilis ſacramenti Eucharistiæ ſumptionem in eaſu furſti, in monaſterio commiſſi fuerat permiſſa, ut fratres ſe ita expurgarent, quod Miſſa ab Abbate vel ab aliquo ex fratribus in aliorum præſentia celebrata, omnes in hæc verba communicarentur, Corpus Domini ſit tibi hodie ad probationem, per text. in *cap. ſape contigit, ead. quest. 4.* eſt reprobata, & *diſt. cap. ſape,* fuit derogatum, quia ſuſpectis non eſt danda Eucharistiæ, *gloſſ. in eodem cap. ſape. ubi etiam Archid. 2. quest. 4.*

24 Hanc autem ꝑ purgationem exegit Adrianus Papa, cum enim Lotharius Rex paſſus cum Nicolao Pontifice initis non ſteriffet, ſed adulteram iterum in thalami partem reduxiffet, Romam profectus petiit à Papa Adriano abſolui, dicens, ſepromiſſis Nicolao factis ſteriffet. Pontifex autem pro comprobatione innocentie ad examinationem Corporis, & Sanguinis Domini, tam Regem, quam optimates Regni invitavit, qui nihil Deū veriti, Cor-

pus

pus Domini nostri temerè, & perperam acceperunt. Nā rex in itinere Placentiæ statim mortuus est: reliqui verò omnes intra annum perierunt, ut testatur Sigisbert *in chronico: ann: 870.* quem refert, & sequitur Mart. del Rio, *d: par. 1. lib. 4. cap. 4. quest. 3.*

25 Gregorius† verò Septimus Pontifex, absoluto Henrico Imperatore ab excommunicatione, Missarum solemniam celebravit, confecta que sacra oblatione Regem cum cœtera, quæ frequens aderat, multitudine, ad altare evocavit, præferensque manu corpus dominicum: Ego, inquit, jam pridem à te, tuisque fautoribus litteras accepi, quibus me insimulabas Sedem Apostolicam per simoniacam hæresim occupasse, & aliis quibusdam, tam antepiscopatum, quam post acceptum Episcopatum, criminibus vitam maculasse: quæ mihi secundum scita canonum omnem ad sacros ordines accessum obstruxerunt. Et licet multorum idoneorum certè testimonium adtulatione crimen refellere queam, eorum, scilicet, qui omnem vitæ meæ, ab ineunte ætate, institutionem integerrime noverunt, & eorum, qui me ad Episcopatum promotionis auctores fuerunt; ego tamen, ne humano potius, quam divino niti videar testimonio, ut satisfactionis compendio omnem omnibus scandali scrupulum de medio auferam; ecce corpus dominicum, quod sumpturus ero, in experimentum mihi hodie fiat innocentiam meam: ut omnipotens Deus suo me hodie iudicio, vel absolvat objecti criminis suspitione, si innocens sum: vel subitane ainterimat morte, si reus.

Quæ, & alia verba terribilia præfatus, quibus Deum causæ æquissimum judi-

cem, & innocentiam assertorem adesse præcabatur, partem dominici corporis accepit, & sumpsit. Quæ liberrimè assumpta cum populus in laudem Dei innocentiam ejus congratulatus, aliquandiu acclamasset, tandem impetrato silentio, conversus ad Regem ita fuit affatus.

Fac ergo, fili si placet, quod me facere vidisti. Principes Theutonici Regni suis indies accusationibus aures nostras obtundunt, magnam tibi molem capitalium criminum impingentes, pro quibus non modò ab omni rerum publicarum administratione, sed ab ecclesiastica etiam communionem, & omnimodam vitæ secularis conversationem, usque ad extremum spiritum te suspendi oportere existimans. Cum ergo tibi bene consultum cupiam, pro eo, quod in calamitatibus tuis supplex Apostolicæ Sedis patrocinium expetisti, fac, quod moneo. Si te innocentem nosti, & existimationem tuam ab æmulis tuis per calumniam falsis criminationibus impeti: libera compendiosè, & Ecclesiam Dei scandalo, & te ipsum longè concertationibus ambiguum: & sume hanc residuam partem Dominici corporis, ut comprobata, Deo teste, innocentia tua obstruatur omne os, adversum te iniqua garrentium, & me deinceps causæ tuæ advocato, & innocentiam tuam vehementissimo assertore, Principes tibi reconcilientur, Regnum tibi restituatur, & omnes, quibus jamdiu res publica divexatur, bellorum civilium tempestates in perpetuum sopiantur. Quibus ille inopinata re, attonitus æstare, & tergiversari cœpit, experimentum hoc innocentiam suam facere reculans, ut per Lambert. Schaffnaburg. *histor. ann. 1077.* quem refert, & sequitur Mart. del Rio. *ead. q. 3.*